

Smysly

Kdybych neměla zrak,
milovala bych tě přesto stále tak, tak moc,
kdybych neměla sluch
i přesto bych chtěla,
abys byl můj kluk.
I kdybych neměla čich,
vycítila tvou lásku bych,
kdybych neměla hmat,
i přesto bych se nemusela tě bát.
I když bych byla smyslu zbavená,
přesto bych zůstala až po uši do tebe zamilovaná
i tak jsem zaslepená láskou,
slyším jen tvá slova
cítím tvůj stisk ruky
znova a znova.

Michaela Michalíková, 8.A

SOUTĚŽ ve sběru PAPÍRU

Sběrna druhotných surovin Ratíškovice vyhlašuje již třetí ročník soutěže ve sběru starého papíru. Soutěž bude probíhat **od 1. 3. 2003 do 6. 12. 2003.**

Letos se soutěží o pět hlavních cen:

1. FOTOAPARÁT - zn. Minolta,
2. KOPACÍ MÍČ - kožený,
3. TERMOSKA 1litr - nerezová,
4. KUFŘÍK zn. Vanguard,
5. BATOH - jednorameňák

+ 10 dalších cen
(jednorázový fotoaparát, tričko, stolní kalendář, permanentní vstupenku na bazén, pastelky ...)

**SBĚRNÉ SUROVINY
RATÍŠKOVICE**

Podmínky soutěže:

Do soutěže se započítává papír odevzdaný pouze ve sběrně Ratíškovice. Soutěžící musí mít doklady o výkupu s razítkem a podpisem na svoje jméno. Do soutěže se může zapojit kdokoli a kdykoli po celou dobu trvání soutěže. Vítězi soutěží, který dosáhne nejvyšší částky v Kč za výše uvedeného období.

Podrobnější informace přímo ve sběrně v době výkupu.

Soutěž sponzoruje:

OBEC RATÍŠKOVICE	SBĚRNÉ SUROVINY s.r.o. HODONÍN - PÁNOV	SBĚRNA PAPÍRU RATÍŠKOVICE
---------------------	---	------------------------------

Oslavte s námi 10. výročí zateplete si s 30% slevou rodinný dům

Už 10 let
pro Vás vyrábíme

- vnější kontaktní **zateplovací systémy** s izolantem z polystyrénu nebo na bázi minerálních vláken;
- dekorativní mozaikové a tenko-
vrstvé rustikální **omítkoviny**;
- omyvatelné vodou ředitelné **barvy** pro exteriér a interiér s hladkým nebo strukturovaným povrchem;
- **materiály pro sanaci**, ochranu a obnovení fyzikálně-technických i objemových parametrů **betonu**, železobetonu a omítek...

... a řadu dalších produktů.

STOMIX Hodonín s. r. o.
Brněnská 3540, 695 01 Hodonín
tel.: 518 321 033
fax: 518 344 922

bližší informace najdete na www.stomix.cz

Ratíškovický Zvon

Obecní noviny • ročník 9 • číslo 2 • 2003 • cena 12 Kč

Z obsahu

Jak si chránit majetek?
(strana 3)

Vzpomínky na frontu
(strana 4)

Nový kostel v Radíškovicích
(strana 5)

Absolventský koncert
(strana 8)

Ratíškovický salon
(strana 8)

Drum bun Romania!
(strana 9)

Vesnice mezi lesy
(strana 11)

Junácká akademie
(strana 12)

Mikroregionové turnaje
(strana 13)

Mikroregion Nový Dvůr
(příloha uprostřed)

Pohlazení po duši

Dnešní uspěchaný svět. Všichni to známe. Čas nám nestačí, práce máme hodně, sotva se stačíme věnovat dětem, zahrádce. I přesto jsem přijala pozvání na setkání s poezií do Brna, do Divadla Husa na provázku. Pořad se jmenuje Zelené peří a moderuje ho Miroslav Kovařík, spisovatel. Pravidelnými hosty jsou začínající básníci.

Tentokrát se měl představit veřejnosti i ing. Jiří Hubáček ml. Pan Kovařík pozval ještě další tři básníky. Velmi jsem se těšila, protože s poezií se člověk setkává málo. Básně přednášeli jak autoři, tak pan Kovařík. Posluchači pak měli možnost srovnání. Atmosféra byla skvělá, bylo zde i trošku nervozity, ale hostitel zvládl svou roli opravdu profesionálně. Dověděli jsme se, proč konkrétní báseň vznikla, co autor chce posluchačům říci, jaké měl pocity.

Jirku Hubáčka znám dlouho. Vím, že je spíše technický typ - alespoň se mi tak jeví, je skromný a pohodový. Básničky napovídají o citlivé duši,

také o tom, jak vidí svět a lidi v něm. Jsou inspirací k zamyšlení, k zastavení se, ke zklidnění mysli.

Hodnocení básníků obecně bylo ve prospěch Jiřího. Jeho básně nejvíce zaujaly, posluchače oslovily. Důkazem, že se objevil nový talent, je i rozhlasová relace, vysílaná z Prahy asi 14 dnů po představení v Brně. Tento pořad trval 30 minut a s Jiřím už se kontaktovali další lidé, které jeho básně oslovily. Máme tedy básníka přímo v Ratíškovicích. Je to skvělé. Je to pohlazení po duši. Díky.

Ing. Jiří Hubáček vybral jednu ze svých básní pro čtenáře Zvonu:

*Inspirace vyhořela
a doutnající poleno v popelu slov
nezahřeje duši
Nikdo už nevzkřísí
myšlenky tonoucí ve víně
Za hranicemi
našeho chápání
svítá*

Anna Foltýnová

Telegram

Ve čtvrtek 8. května se koná jubilejní XX. ročník Pochoodu kolem Ratíškovic. Start je na stadionu SK Baník Ratíškovice od 6.30 do 9.00 hod. Trasy pro pěší 11 a 20 km, pro kolaře 46 a 67 km. Srdečně zvou pořadatelé.

Ratíškovický Zvon

Obecní noviny v Ratíškovicích. Vychází dvoutimesně. Řídí redakční rada ve složení: PhDr. Radim Štastný, Mgr. Josef Hanák, PaedDr. Zdeněk Šebesta, Vojtěch Koten st., ing. Jaromír Škola ml., Mgr. Alena Šupálková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení a odmítnutí příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Grafický design & typografie KAM Studio, Jungmannova 1 172, Kyjov, tel. 518 611 603, tisk HTisk Svatoborice, tel. 518 620 247. Náklad 900 výtisků. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky E 12430. Vyšlo 17. dubna 2003. Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2003.

Obecní rada...

10. zasedání dne 14. 2. 2003

- se seznámila se 16 žádostmi o místo vedoucího provozu SK Baník Ratíškovice, s.r.o., a vybrala pět uchazečů do druhého kola.

11. zasedání dne 18. 2. 2003

- projednala jednací řád rady obce,
- projednala zřízení informační komise, náplní činnosti komise bude vydávání Ratíškovického Zvonu, dohled nad infokanálem kabelové televize a webovými stránkami obce.
- Složení komise: předseda (šéfredaktor) - PhDr. Radim Štastný členové - Mgr. Josef Hanák, PaedDr. Zdeněk Šebesta, Vojtěch Koten st., ing. Jaromír Škola ml., Mgr. Alena Šupálková,
- schválila prodejní cenu výtisku Ratíškovického Zvonu: do 16 stran 10 Kč, od 17-20 stran 12 Kč, více než 20 stran 15 Kč,
- projednala návrh smlouvy o údržbě a provozu kotelny kina a DPS a zajištění běžné údržby v těchto objektech od firmy Svatopluk Stokláška.

12. zasedání dne 25. 2. 2003

- podrobně se seznámila se žádostmi uchazečů o místo vedoucího provozu SK Baník Ratíškovice, s.r.o.

13. zasedání dne 4. 3. 2003

- schválila pana Petra Nesvadbu jako vedoucího provozu SK Baník Ratíškovice, s.r.o.,
- schválila nabídku firmy Tespra, s.r.o., Hodonín na odprodej nakladače KTO 150 za cenu 120 000 Kč,
- schválila nákup pneumatického kladiva v ceně do 30 000 Kč,
- projednala havarijní stav septiku, který slouží pro vypouštění odpadních vod z kabin. Rada navrhuje vybudování 30 m nové kanalizace + 2 šachty. Předpokládaná cena je 40 000 Kč. Práce provede firma Artesia.

- jmenovala knihovnici Obecní knihovny Ratíškovice - ing. Marii Škorpíkovou,
- schválila nákup digitálního fotoaparátu OLYMPUS Camedia C-4000 s příslušenstvím,
- schválila poskytnutí finančních příspěvků:
 - Český svaz včelařů - příspěvek 100 Kč/1 včelstvo
 - Svaz důchodců - příspěvek 15 000 Kč
 - Sdružení zdravotně postižených - příspěvek 15 000 Kč
 - letecký modelář pan Němec - příspěvek 3 000 Kč
- schválila možnost platby za svoz odpadků od II. pololetí 2003 formou SIPO.

14. zasedání dne 18. 3. 2003

- se seznámila se stížností na stav komunikace ve směru Hodonín - Kyjov a rozhodla, že vyzve zhotovitele kanalizace v ulici Vítězná, aby provedl opravu propadlých překopů,

- se seznámila se sdělením pana Jiřího Šašinky, HORS Hodonín, o zrušení turnaje starších žáků v kopané HORS-CUP 2003 z důvodu nezájmu pořadajících složek,
- projednala výsadbu 6 ha lesa, předpokládané náklady 574 140 Kč,
- schválila poskytnutí finančního příspěvku Svazu skautů a skautek ČR, středisko Ratíškovice ve výši 70 000 Kč na celkovou rekonstrukci ústředního topení,
- jmenovala pracovníky pracovní čety a určila termín nástupu 1. 4. 2003,
- schválila nákup nových knih pro Obecní knihovnu za 40 000 Kč,
- schválila žádost spolku Modrý život o umístění pomníku připomínajícího místo seskoku parašutistické skupiny CARBON u lesní pěšiny vedoucí v ose ulice Sěčka v blízkosti potoka.

15. zasedání dne 1. 4. 2003

- schválila návrh organizačního řádu Osvětové besedy Ratíškovice,
- se seznámila s návrhem projektu „Westernové městečko Ratíškovice“ pana S. Krajtla,
- projednala úpravy v okolí pomníku z I. a II. světové války,
- schválila zapravení výtluků v obci v hodnotě 50 000 Kč,
- projednala rekonstrukci komunikace v ulici Vacenovická.

ZŠ

Obecní zastupitelstvo...

3. zasedání dne 26. 2. 2003

Program:

1. Zahájení
2. Rozpočet obce na rok 2003
3. Bytové družstvo RABYD
 - volba člena představenstva
4. Osvětová beseda Ratíškovice
 - změna zřizovací listiny
5. SK Baník Ratíškovice, s.r.o.
 - volba jednatele
6. Česká spořitelna, a.s.
 - kupní smlouva
7. Obecní vyhláška

8. Majetkoprávní záměr
9. Různé
10. Usnesení

Předsedkyně finančního výboru ing. Vladimíra Motlová informovala o rozpočtu obce na rok 2003 a upozornila členy zastupitelstva, že se nejedná o úsporný rozpočet a mělo by se uvažovat o případných opatřeních, která by vedla k úsporám v průběhu letošního roku. Rozpočet byl po dílčích úpravách schválen. V případě získání dotací na automobil

JSDH - OZ bude z rozpočtu vyčleněna potřebná částka na pokrytí nákupu, o typu automobilu bude OZ jednat.

Z dosavadního představenstva bytového družstva RABYD odstoupil pan Marian Kántor. Novou členkou představenstva byla schválena ing. Jitka Gajdíková.

Členům OZ byla předložena zřizovací listina Osvětové besedy Ratíškovice, v níž se uvádí hlavní účel a předmět činnosti. Dále byla předložena zřizovací listina Obecní knihovny Ratíškovice.

Dalším bodem jednání byla změna názvu SK Baník Ratíškovice, s.r.o. na Baník Ratíškovice, s.r.o. a odvolání stávajících jednatelek. Novými jednatelemi Baníku Ratíškovice, s.r.o. byli schváleni starosta obce a zástupce starosty. Dozorčí radu tvoří členové obecní rady.

Členům zastupitelstva byla předložena kupní smlouva s Českou spořitelnou, a.s. o prodeji nebytových prostor (v budově radnice). Kupují-

cím je Obec Ratíškovice - kupní cena je 181 780 Kč.

Zástupce starosty paní Anna Foltýnová předložila obecně závaznou vyhlášku č. 1/2003 O místních poplatcích. Cena za umístění reklamního zařízení je 500 Kč/m² ročně - za každý započatý m², umístění reklamního zařízení podléhá schválení stavební komise.

OZ schválilo nákup části PK p.č. 1387 a 1394 o výměře 622 m² za cenu 35 Kč/m² (jedná se o část komunikace na Vlastě). Prodávající - DIAMO, s.p., Stráž pod Ralskem, kupující - Obec Ratíškovice. Byl přednesen předběžný návrh na prodej části obecní p.č. 478 panu Petru Mackovi, Dědina 93. OZ nemá námitek k podání žádosti.

V bodu Různé byly projednány, popř. schváleny tyto body:

- změna smlouvy o provozování televizního kabelového rozvodu firmou Noel, v.o.s., jedná se o termín odstranění závad při vysílání - bez navýšení poplatku,

- žádost majitelů rodinných domků v ulici Sportovní (u hřiště) na kácení topolů ve sportovním areálu, OZ odročilo rozhodnutí,
- odměny neuvolněným členům obecního zastupitelstva od 1. ledna 2003
 - člen OZ - radní 1 390 Kč/měsíc
 - člen OZ - předseda komise, výboru 700 Kč/měsíc
 - člen OZ - člen komise, výboru 470 Kč/měsíc
 - člen OZ 470 Kč/měsíc
 - člen komise 180 Kč/měsíc
- Podmínkou získání odměny je minimálně 50% účast na jednáních komise nebo výboru.
- komunikace v ulici Řádky - úprava po vybudování kanalizace - zúžení komunikace o 1m na 5,5 m, vybudování chodníku, úprava deštových vpustí,
- prodej nákladního automobilu JSDH AVIA - valník,
- informace o možnosti koupě části kulturního zařízení U Štastných.

ZŠ

„Policisté opětovně varují všechny občany a zejména důchodce před různými podvodníky.“

Policie

Jak chránit svůj majetek?

Většina občanů si přeje žít v bezpečném prostředí. Pro pocit bezpečí podnikají občané kroky k zabezpečení majetku a zdraví, s využitím různých technických prostředků a při respektování pravidel bezpečného chování. Bohužel i přes naše častá varování se stále nacházejí jedinci, kteří základní preventivní opatření podceňují. Žádný objekt nelze zabezpečit na 100 procent, ale na druhou stranu právě podceňování prevence usnadňuje pachatelům páchaní jejich trestné činnosti. K takovým nejzákladnějším preventivním opatřením patří:

- vždy (i v denní době) zamčené vstupní dveře,
- při odchodu vždy zajistit všechna okna i dveře, to platí i u motorových vozidel,
- mít se na pozoru před lidmi, kteří nabízejí všelijaké podnikání, zboží či služby. Může to být trik, jak oti-

povat byt. Nepodléhejte naléhání těchto osob a raději zavřete před nimi dveře.

- nechlibit se majetkovými poměry,
- neponechávat v bytě větší množství peněz, ve vozidlech neponechávat cenné věci, doklady, peníze,
- udržovat dobré vztahy se sousedy,
- vyplatit se dobré osvětlení (chodeb, nejbližšího okolí obydlí).

Policisté opětovně varují všechny občany a zejména důchodce před různými podvodníky. Pachatelé se snaží pod nejrůznějšími záminkami vniknout do rodinných domů či bytů (kontrola elektrických rozvodů, jindy je to např. podomní prodej nebo oznámení o výhře). I když se záminky různé, výsledek je vždy stejný, pachatelé zjistí finanční situaci, v oka-

mžiku nepozornosti prohledají byt a odcizí ve většině případů finanční hotovost.

Proto všem doporučujeme:

- nepouštět cizí osoby do bytů,
- po zástupcích firem nebo organizací požadovat předložení průkazů,
- v případě vstupu cizí osoby do bytu ji rozhodně nespouštět z očí, případně raději zavolat někoho z rodiny či ze sousedů,
- v bytě neponechávat větší obnosy peněz.

Právě zde je namístě sousedská sounáležitost a všímavost. Policisté vždy uvítají informace, které napomohou k odhalení případných pachatelů. Občané, kteří si všimnou pohybu podezřelých osob ve svém okolí mohou, volat na policejní linku 158.

mjr. Mgr. Stanislav Lupač,
vedoucí Obvodního oddělení PČR Dubňany

Vítáme nové občánky...

Denisa Janíková
Martin Macek
Viktorie Tomanová
Daniel Toman
Josef Příkaský

Blahopřejeme...

Františka Tomanová 80 let
Anežka Macková 80 let
Anna Tomanová 91 let
Františka Příkaská 92 let

Z našich řad odešli...

Antonín Macek 72 let
František Mahdal 68 let
Jan Ilčík 72 let
Vít Kadlčík 76 let
Ing. Ludvík Tříška 73 let
Anděla Vacenovská 60 let
Anežka Vacenovská 80 let
Jaroslav Pavelka 53 let
Marie Šteřlová 87 let

„Vyšli jsme ze sklepa, všechny stromy nás vítaly rozkvetlé.“

Vzpomínky dvanáctileté děvčice na prožitou frontu ve sklepe

Těch, kteří zažili frontu ve sklepe, s postupujícími roky ubývá. Chtěla bych tyto události připomenout nastupující generaci.

Jak se fronta přibližovala k Ratiškovcům, bylo z dálky slyšet dunění a na obloze vidět záblesky. Muži z naší ulice Sportovní chodili na večer k Minářickovému na rožek pozorovat, jak je nad Slovenskem ozářená obloha. Taký my děti jsme byly zvědavé. Jeden po večer byl osudný muži, netušícímu, co se může stát, když si při povinném zatemnění zapálí cigaretu. Při škrtnutí zápalky se právě přibližovalo průzkumné letadlo Rudé armády. Osádka letadla zpozorovala záblesk. Letadlo se sneslo těsně nad domy a s ohlušujícím rachotem a střelením z kulometů proletělo ulicí Sportovní, Školní a Rohateckou. Zanechalo za sebou spoušť, raněné a mrtvé. Právě jsme se s bratrem vraceli z venku, zavřeli dveře na chodbě, když se to událo. Stáli jsme na chodbě a zacpávali si uši, abychom neslyšeli ten hrozný rachot. Viděli jsme jen přes světlík, jako kdyby na ulici létaly blesky. Tu noc jsme již spali ve sklepe.

Druhý den bylo rušno, lidé se stěhovali do dolů, aby tak přežili frontu. Přišla k nám sousedka paní Rozka Michenková s prosbou a s pláčem, že ona se synem Frantou nemůže jít do

dolů. Jak by se tam dostala, když je nemocný, ležící. Byl mladý, asi devatenáct let. Rodiče ji utěšili a rozhodli, že zůstaneme doma ve sklepe, aby neměla starost. Kde budeme my, bude i ona s nemocným synem. Hned je přestěhovali k nám do sklepa. Napoledne přiletěla letadla a začala bombardovat. Kroužila nad vesnicí a kropila kulometní dávky kolem cihelny, kde někdo po nich vystřelil.

Třetí den k nám přišla dvojice mužů kontrolovat sklep. Konstatovali, že je nevyhovující, musí být pod domem, a my měli sklep na dvoře. Matka šla hned k Dudom, ale měli sklep obsazený, pak u Kordulů na rohu a u Pavelků to samé. Přišel k nám Petr Kordula, to byl náš strýček, že u Petra Tomanova za jejich vedle Voříšků mají ještě místo. Přestěhovali jsme se - matka, já, bratr Jožka, sousedka Rozka Michenková, syn Franta a snacha Růženka Kordulová, která přišla tetičce Rozce pomoci s nemocným Frantou.

Otec a jeho bratr Vojta, který u nás býval, zůstali u sousedů Přibylů ve sklepe i pan Jaroslav Přibyl a jeho syn Jarin. Měli jsme krávu, měla mít telátko už každou chvíli. Proto zůstali, aby byli nápomocni, kdyby bylo potřeba. U Tomanů ve sklepe byla již paní Františka Foltýnová (Václavka), pan Petr Matušina,

strýček Petr Kordula, sousedka paní Antonie Přibyllová, dcery Lidka, Mařka a Anička. Celkem nás u Tomanů ve sklepe bylo osm dospělých a pět dětí. Leželi jsme na zemi na slámě. Tento den odpoledne se fronta přiblížila k naší vesnici. Střelilo se až do 23 hodin, bylo to strašné. Dospělí se modlili a my děti jsme držely matky kolem krku a plakaly.

Čtvrtý den ráno se za námi náš otec a pan Přibyl přišli podívat, jestli jsme na živu. Němečtí vojáci se ubytovali u Tomanů v domě. Když uslyšeli, že někdo prošel, hned byl jeden za námi ve sklepe. Chtěl nás postřílet, mířil na nás samopalem. Strýček Kordula a pan Matušina uměli německy, tak ho prosili, aby nás nechal na živu. Nabízeli mu jídlo, oškvarky, maso, všechno, co jsme měli, ale byl neúprosný, nic od nás nechtěl. Pak zapálil svíčku a dával ji k slámě, na které jsme leželi. V tu chvíli přišel další Němec ozbrojený a s granátem v ruce a ten ho zadržel a vyhnal ze sklepa. To jsme si oddechli. Otec a pan Přibyl odešli do Přibyllového sklepa. Jenom odešli, začalo se střílet. Přiletěla letadla a začala bombardovat a střílet z kulometů. Ozývaly se střely z katuší i z děl. Střelilo se do pozdních hodin. V noci byl klid a z Kordulového

sklepa se lidem podařilo utéct do dolů. Okolo cihelny a v naší ulici Sportovní bylo umístěno hodně Němců, útek do dolů nebyl snadný.

Pátý den zase otec a pan Přibyl přišli za námi nás informovat, jak to venku vypadá. Ploty a střechy byly pobořeny, okna vytlučena, na každém rohu ulice zákopy i v zahrádkách a v nich němečtí vojáci s kulomety. U Minaříků u dveří pod lavičkou byl zákop a v něm voják s kulometem. Co nám vyprávěli, ozvaly se strašné rány. Střely létaly a tanky jezdily ulicí. Země s námi třepala a nadhazovala nás, jak padaly střely. Jedna střela zahvízdala vzduchem, spadla a pan Matušina se otočil k otci a říká: „Matěji, máš na hůře seno nebo slámu? Až bude klid, půjdeme se k vám podívat.“ V poledne střelba ustála. Muži odešli k nám na kontrolu. Když se vrátili, řekli, že jsme dostali zásah do jizby (ložnice). Nábytek roztržštěný, skříň už hořela, tak ji uhasili, že máme díru ve střeše ve stropě a proraženou zeď. Za chvíli se zase střílelo, ale už to bylo víc a víc silnější a strašnější. Trvalo to do 22 hodin.

Šestý den. Každé ráno nás Němci kontrovali. Matka a paní Foltýnová chodily ráno dojit krávy, které bučely bolestí od nevydojeného mléka. Jídla jsme měli dost, ale žádný neměl chuť, jenom jsme měli žízeň. Byli

jste jak v horečkách. V tento den se začalo střílet v 9 hodin ráno. Všichni ve sklepe byli unavení, nevycházeli jsme ven. Jen potmě seděli nebo leželi na slámě. Vzduch byl špatný, okénko bylo ale zatlučené deskami. Jenom jsme se modlili, potichu a jak začali střílet, tak všichni nahlas. Střelba zase trvala do 23 hodin.

Sedmý den byl nejhorší. Od rána začala palba, střelení ze všech zbraní. Tanky jezdily ulicí, střely hvízdaly a padaly kolem sklepa. Jedna střela spadla těsně vedle sklepa k Voříškom do zahrady. To bylo hrozné, na slámě jsme se nadhodili, už jsme mysleli, že je s námi konec. Takovou to mělo sílu. Byli jsme všichni vyčerpání, vynervováni střelbou, že nám bylo jedno, jestli budeme žít. Čekali jsme, kdy nás to zabije a bude konec. Celý den a noc se bojovalo, až k ránu se střelba utišila. Únavou a vyčerpáním jsme usnuli. Ve čtyři hodiny ráno bylo ticho. Matka nás všechny vzbudila, že jdeme do dolů. Ta střelba se nedá vydržet, tak abychom se sbalili. Matka šla říct do Pavelkového sklepa, že jdeme do dolů, aby šli taky. Vyšla ze sklepa a uviděla na dvoře krev. Šla na chodbu pro nosítka nemocného Franty, byla pryč. Když přicházela k Pavelkovému, z rožku vyběhl voják Rudé armády a za ním druhý. Volali: „Mama, mama, my zděs!“ Začali se

s matkou objímat radostí a řekli, že kdyby se jim tuto noc nepodařilo probojovat, Ratiškovice by srovnali se zemí.

Matka ohlásila u Pavelků ve sklepe, že je po frontě. Všichni vyšli ven, radostí plakali, objímali se s vojáky. Ještě se objevil německý voják na druhém rožku a hodil granát do Kordulového sklepa. Ve sklepe žádný nebyl. Ruští vojáci ho hned zastřelili. Matka se vrátila za námi říct, že je po frontě, Rusi už jsou tady. Co to bylo radosti, že je konec a že jsme všichni na živu a zdraví.

Vyšli jsme ze sklepa, všechny stromy nás vítaly rozkvetlé. Radovali jsme se. Ještě jsme nevěděli, co nás čeká doma. Do domu jsme dostali tři zásahy. Jeden do jizby, druhý do chléva, třetí mezi předsíní a kuchyň. Neměli jsme na čem vařit, sporák byl rozbitý. Zůstala nám jen jedna světnice. Ve chlévu koza zabírá, kráva, která měla mít telátko, raněná. Měla v boku železný nosník. Rodiče zavolali vojenského doktora, aby jí pomohl. Chtěli, aby ji vyměnil za zdravou nebo vzal na zabití na maso. Doktor ji nechtěl, oni na maso mají krav dost. Potom rodiče zavolali řezníka Aloise Štastného, ten krávu zabil a první maso po frontě, co se prodávalo, bylo z naší krávy. Měla v sobě dvě telátka.

Terezie Pištěková

Historie Moravan - kalendář vlastenecký a katolický na Moravě, vydaný r. 1857 (Jan Šmigmator, kaplan v Dolních Dubňanech)

Nový kostel v Ratiškovcích

„Hospodine, miloval jsem okrasu domu Tvého, a místo přebývání slávy Tvé.“

Žalm 25, 8.

Ve valném shromáždění obce Ratiškovské 19. listopada na 24. neděli po Sv. Duchu odpoledne 1854 u příležitosti svěcení nového kříže na cestě k Mistřinu a svěcení nového obrazu Panny Marie na školním stavení, promluvil v. p. farář, Karel Konečný, po vykonaných církevních obřadech v následující smysl: „Milí sousedé! Nyní jste se právě pře-

svědčili, kterak horlivostí a pevnou vůlí jenom jedna rodina postavila kříž, kterýž ji přes 100 zl. stř. stál, a vy všichni jste svorností zbudovali tento obraz. — Zdaližbyste též zvětšenou horlivostí časem nemohli postaviti sobě větší kaplu, do kteréžby z vás větší díl aspoň mezi mší sv. vejítí mohl, abyste nemuseli vždy všichni mezi službami Božími v dešti, ve sněhu a v horku pod širým nebem státi?“ — A skutečně musejí vždy osadníci Ratiškovští o službách Božích pod širým nebem státi, an temnější kaplička jest jenom 2 sáhy

douhá, 1 sáh široká a 1 sáh 1' vysoká; za kterouž příčinou se více podobná sklepu, nežli posvátnému místu, na kterémž již od roku 1797 mše svatě slouženy bývají.

Avšak nevede se o mnoho lépe Ratiškovským, jdou-li na služby Boží do Dubňanského kostela, kterémuž přivtělení jsou. Musejí s velikou obtížností hodinu cesty urazit a pak též častokráte venku státi, anť Dolno-Dubňanský chrám Páně sotva pro domácí stačí. Podobně si nepolepší osadníci tamnější, pakli svoji pobožnost v Miloticích na hodinu cesty vzdálených vykonávají. V tamním farním kostele musejí se spokojiti s místečkem jim ponechaným; i stává se také častokráte, že před dvěřmi chrámovými službám Božím přítomni býti musejí, anť Milotický kostel vlastními farníky již naplněn bývá. Ještě hůře se jim vede, jdou-li do Rohatce nebo do Hodonína svým křesťanským povinností zadost učinit.

Nikde, ani doma ani jinde, nena-
cházejí bezpečného přitulku! Z té pří-
činy již po mnohá léta projevováno
spravedlivé přání, aby měli svého
vlastního kněze a svůj stánek Boží,
by se nemuseli potulovati jako národ
kočující, nebo jak Izraelité na poušti
z místa na místo. K témuž konci byli
častokrát od osadníků peníze odká-
zány, aby se aspoň časem potřebě
křesťanské vyhověti mohlo.

Již r. 1828 se vyjednávalo stranu
této záležitosti, a stavivo se obsta-
ralo, ale bohužel pro nepřízeň a jiné
obtížnosti nepřišlo se k žádnému vý-
sledku. Odkazy a poručené peníze
přišly v zapomenutí a stavivo k ji-
nému účelu rozebráno a rozneseno.
Od té doby na stavení kostela již
žádný nezpomněl, až v. p. farář při
dotčené příležitosti se o budování
stánku Božího zmínil. Slova: „Zdaliž
byste sobě nemohli svorností posta-
viti větší kaplu—?“ projela jako elek-
trická jiskra žíly všech. Občané se
vyjádřili, že nikoliv kaplu, nébrž po-
řádný kostel by sobě rádi vystavěli
a faru zbudovali, aby také o vlast-
ního kněze žádati mohli; v čemž jim
v. p. Karel Konečný nejen nepřeká-
žel, ale i nápomocným býti slíbil.

Nepřestal však horlivý pastýř na
prvním vyzvání. Po nějakém čase
pozval sousedy do Radišovské
školy do hromady, představil jim
ještě jednou potřebu kostela, vybízel
je, aby měsíčně nějaký příspěvek
skládali, z čehožby jistina povstala,
a aby se především stavivo zaopat-
řiti mohlo, anť „svorností nepatrné
věci rostou.“ Pročež sám prozatím
hned 10 zl. položil. „Slova povzbuz-
ují, příklady táhnou;“ to se stalo
i zde. Příkladu páně farářova násle-
doval Frant. Foltin, starosta, a polo-
žil 6 zl.stř., za ním Jakub Vace-
novský též 6 zl. a po nich mnozí. Tu
všichni plní odhodlanosti příspěvky
buď skládali, buď skládati se uvolili,
vystoupil jeden Slovák, jménem Jan
Bařina řka: „Já dám všecken do zá-
kladů potřebný kámen!“ Anť v okolí
Radišovském ani kaménka není
a takový s velikou obtížností dová-
žen býti musí, dá se mysliti o ra-
dosti, s jakou toto vyjádření slyšáno
bylo. Přes 200 zl. stř. ten kámen stál.
Za tou příčinou, anť takovou obětí po-
čátek stavby urychlen jest, může Jan
Bařina zakladatelem kostela Radiš-
kovského jmenován býti.

Když se tyto věci proti všemu oče-
kávání byly udály, obrátila se obec se

svým předsevzetím na c. k. podkraj-
ského v Kyjově, p. Josefa Chorni-
cera, jakožto politického představe-
ného, a na p. Leopolda Krejčíka c. k.
správcího statku v Hodoníně a shle-
dala v těchto dvou šlechtetných pá-
nech silné podpory. Byla ustanovena
kommise na 22. března 1855, ku
které všichni osadníci Radišovští vy-
zváni byli. Jednání se dělo p. aktua-
rem Stokláškou, protokoly se po-
depsaly a již byli všichni občané
přesvědčeni, že myšlénka zbožná ten-
tokrát se stane skutkem. Vyzváním
c. k. správčího učinil pan Jiří Licht,
stavitelský mistr z Hodonína nákres
nového kostela a uvolil se ku stavbě
dohlížeti zdarma. Pan František Vo-
gel, zednický mistr z Hodonína, při-
jal na sebe vedení stavby. Náklad
na nový chrám Páně vypočítán na
28 000 zl. stř., z kterých jenom zed-
nickému mistru 4 000 zl. stř. připa-
dnouti mělo.

Příčiněním c. k. p. podkrajského
byla od c. k. politických úřadů
stavba povolena a nákres byl potvr-
zen, načež hned 4. května základy ve
třech hodinách vykopány byly, při kte-
rémž zbožném počínání se každý
osadník zúčastnil, an „chrám Páně
jest domem všechněm společným.“
(Jan Zlatoustý).

Ještě však nebyl nejvyšší du-
chovní úřad diocéze Brněnské požá-
dán o dovolení k posvátné stavbě.
K témuž konci se odebrali poslanci
obecní do Brna, kteréžto vyslanstvo
sám v. p. farář dobrovolně k nej-
důstojnějším p. biskupu ... (*část
stránky utržena*) ... a svou prosbou
podporoval; čehož (*část utržena*)
.... bylo, že již v sezení konsistorním
dne 10. května 1855 stavba kostelní
povolena jest byla. Položení základ-
ního kamene ustanoveno jest na
úterek svatodušní dopoledne dne
29. května, ku kteréž slavnosti
mnozí hosté pozváni byli.

Než ale jakož nábožnému počí-
nání osadníkův již od mnohých roků
nepřízeň a obtížností v cestě byly
a teprův roku 1855 odstraněny jsou:
taktéž něco podobného se stalo i ten-
tokrát. Sama příroda se zdála proti
položení základního kamene se zpou-
zeti. V pondělí svatodušní k večeru
obloha se zatemnila, černými mraky
potáhla, strhl se náramný lijavec,
jehož strašným řáděním sem tam
potoky ze svých břehů vystoupily.
Malými přestávkami přšelo po celou
noc a ještě ráno bylo nebe zataženo.

Čím blíže ale přicházela doba svě-
cení základův, tím méně přšelo, nebe
se víc a víc vyjasňovalo, a před po-
čátkem slavnosti teplé slunečko mile
se usmívalo na zemi. Člověk mohlby
ovšem již to pokládati za dobré zna-
mení, za rukojemství, že se tu po-
čalo dílo líbezné Bohu.

Pozvaní hosté se poznenáhla sjíz-
děli a v. p. děkan sloužil s četnou as-
sistencí slavnou mši svatou v tam-
nější kapliče. V. p. farář, původce
nábožného podniknutí, měl sla-
vnosti přiměřené kázání, kteréžto
ze srdce plynouc i do srdcí nábož-
ných posluchačů padalo, tak že přes
3 000 lidí ku vroucným slzám po-
hnuto bylo.

Napotom způsobem slavným polo-
žen základní kámen, do kteréhož se
položily památné listiny. Ležít pak
vedlé sakristie v pilíři, kterýžto pres-
byterium od kostelní lodě dělí, asi
3 střevice hluboko v zemi. Místa, kde
jsou nyní hlavní dvěře, a kde bude
oltář, byly skvostně břizemi a kvítím
okrášlena.

An četné duchovenstvo odzpěvo-
valo žalmy, požehnal důstojný p. dě-
kan dle obřadu církevního místa zá-
kladův a uhodil třikráte kladívkem
na kámen, v kterémžto významném
obřadu kromě duchovenstva příslu-
hujícího také p. Ignác Gläser c. k.
okresní z Hodonína, p. Leopold Krej-
pík c. k. správčí, páni stavitelé,
obecní výbor atd. se zúčastnili. Na-
potom základní zdě okropeny a oka-
děny byly, načež modlitba závěrečná
následovala. Zpěv Ambrozianský
„Tebe Boha chválíme“, pěkná hudba
a hlučná střelba z moždířů ozna-
movala duchovní radost občanů ne-
toliko přítomným hostům, nýbrž
i celému okolí. Den ten od osadníků
jako největší svátek svěcený zů-
stane zajisté v dlouhé a blahé pa-
mátce.

Památné listiny byly po vykona-
ných obřadech podepsány kromě od
c. k. okresního a c. k. správčího také
od důst. p. Karla Čecha, děkana
a faráře v Želeticích, Karla Koneč-
ného, faráře v Dolních Dubňanech,
Osvalda Niklasa, kooperatora v Ho-
doníně, Vincentia Janalíka, duchov-
ního správce z Milotic a Františka
Webra, koop. tamtéž; Jana Večera,
lokalního v Rohatci, Františka Ml-
čocha, koop. v Dubňanech, Jana Šmi-
gmatora, koop. v Mutěnicích, pí-
satele těchto řádkův a od pp. stavi-
telův a t. d.

Téhož roku ještě položen základ,
kteréhož téměř do polovice hned
29. května zbudovalo se. Tím se končí
první doba stavby Radišovského
kostela, anť ostatní stavba pro nedo-
statek staviva na budoucí rok odlo-
žena jest byla, krom příprav, které
s velikou nadšeností se dělaly.

Jak mile roku 1856. Slavici v okol-
ních lesích radostně zvěstovali jaro,
hned se nesmírná činnost jevila. Tu
bylo vidět jedny na obecných pastvi-
skách dříví sekati, jiné zase nasekané
k cihelně vlastním potahem dovážet.
Tito pomáhali ruční práci cihlářům,
onino zedníkům u kostela. Tito dová-
želi vápno, onino přiváželi cihly. Jiní
dováželi vodu, jiní křidlicí, a to bez
ustání. Byla to činnost, jakouž jevil
národ Židovský po zajetí Babilon-
ském u stavby chrámu Jerusaleń-
ského. Neboť čteme v I. knize Es-
drášově: „Když byly Zorobabel
s bratřími, navrátivše se do Jeruza-
léma, s pláčem a křikem, s radostí
a s plesáním velikým počali stavěti
dům Páně, snášeliť jsou všichni obě-
ti Hospodinu, skládajíce s radostí
peníze, potravu a nápoje kamen-
níkům, řemeslníkům svázejíce ka-
mení a dříví cedrové z Libanonu; vše-
chen národ, nýbrž i vzdálení bratří
hleděli míti účastenství v díle Bo-
žím.“ — To se také stalo, byť i v po-
měru menším, v této dědině. Mu-
žové pálili vápno, ženy dělaly maltu,
mládenci stavěli lešení, panny podá-
valy vápno ženám; jiní přinášeli
desky, jiní podávali maltu; ano
i dítky na řebríkách seděly a zední-
kům cihly podávaly. A proč to činí
osadníci Radišovští? Proto že vědí
dle slov sv. Jana Zlatoustého „že
ve chrámě se rozdávají důstojenství
a milosti, kteréž nebudou míti
konce, kteréž nemohou býti zničeny
ani smrtí, alébrž právě smrtí stávají
se pevnějšími a stálejšími.“

Užřev cizinec tuto činnost pro čest
a slávu Boží, těžkem se udržel slzí
vida patrné požehnání Boží, pakli
potkal některého na dědině a otázal
se ho, kam pospíchá, odpověděl jemu:
„Kambych šel, leda ke kostelu!“ Ta-
kověto pospíchání zajisté se líbí Bohu
neboť: „Do chrámu, jako k živé stu-
dánce, jako k duchovní řece máme
přicházeti, abychom načerpali vody
živé, o nížto dí Pán; „Žizní-li kdo, pojd
ke mně a napí se!“ — Uslyševše oko-
lečné dědiny o těchto skutcích pro
čest a slávu Boží konaných, s radostí
penězi ku pomoci přispívali. Mezi

dobrodinci vynikala v této době obec
Vacanovská se 154 zl. 55 kr. stř.
V tomto čase vynikly kostelní zdě nad
zemí až po okna. Zde se končí druhá
doba, anť nemohlo pokračováno býti
z nedostatku prostředků. To se stalo
na počátku června 1855.

Mezi druhou a třetí dobou stavby
vystoupila řeka Morava deštěm,
a dříví již dávno ve Valaších u Vse-
tína nakoupené, poslalo se na pltích
do Nedakonic za Pískem, anť řeka
toho roku tak se nebyla rozvodnila,
aby se dříví až do Hodonína, jako jiné
roky poslati bylo mohlo. Tam tedy na
4 hodiny cesty museli Radišovští
v nejdelším dni při nesmírném
horku pro dříví na kostelní krov se
svým umdleným potahem jeti. Když
byli až na poslední dědinu před do-
movem dřevo dovezli a s potahem
svým již dále nemohli, tu osadníci Va-
canoviští zapřáhli potah svůj a dříví
do Radišovic dovezli. Než za dříví
se měli poslati peníze, jak stálo
v písmě. Kde si jich hned zaopatřiti?
— An starosta celý zarmoucený z Ho-
donína domů přišel, tu mu doručen
byl list — list přeradostný. V něm
oznamoval v. p. farář, že dle zprávy
od v. p. děkana Jeho Veličenství cí-
sař Ferdinand Dobrotivý a císařovna
Maria Anna za prosbou obce Radiš-
kovské na stavbu nového kostela
1000 zl. stř. darovati ráčili, a že dne
15. července se pro nadzmíněnou
sumu do Želetic pojede. Když je nou-
ze nejvyšší, Pán Bůh bývá nejbližší.
Proto že se stavělo dílo Boží, nemohl
je Hospodin opustiti. Najednou se
vyjasnilo oko zasmušilé a srdce ra-
dostí plesalo, zvláště dne 17. t. m.,
kdy v. p. děkan srdečnou řečí občany
k díkům a k plesání povzbuzoval
a pak s assistencí četnou v tamnější
kapliče mši svatou zpíval na podě-
kování Bohu za poskytnutý dar a na
vyprosení u Pána Boha dlouhého ži-
vobyti císařským dobrodincům.

Když bylo mnoho cihel napáleno
a vápno zaopatřeno, tu se začala
třetí doba stavby kostela a sice po-
čátkem měsíce září.

V této době dosáhla horlivost bratří
nejvyššího stupně; 22 zedníků a 12 te-
sařů muselo všemi potřebnostmi při
stavbě obstaráno býti. Tři i čtyři dni
v týdnu musel každý s potahem býti
u kostela a to v čas setí. Práce polní
ustoupila dílu Božímu! Přes 100 lidí
bylo po několik dní u kostela ruční
práci zaměstnaných! Vidouce vů-
kolní dědiny takový nával práce u Ra-

dišovských, s radostí netoliko ruka-
ma, nýbrž i potahem ku pomoci při-
spívali, chtějíce míti účastenství
v díle Hospodinově, dle příkladu sv.
Františka, kterýžto se připojil k děl-
níkům v Assisi chrám ke cti sv. Da-
mianu stavicím a kamení, písek
i vápno jim podával. V tom ohledu se
vyznamenaly obce: Vacanovice, Mi-
lotice, Rohatec, Vlkoš a Bojanovice
Dolní.

Na podzim postavili zedníci 6 ° vy-
soké a 22 ° dlouhé kostelní zdě. Mezi
tím ukončili tesaři z Vídne přišli též
krov, který bez odkladu vytahován
a křidlicí pokryt byl. An ještě zedníci
o věži a tesaři o krovu pracovali, rá-
čil nejjasnější zeměpán Jeho Veličen-
ství milovaný císař František Josef
u příležitosti odbývaného dvorního
honu spatřiti nový kostel. Na obdr-
ženou zprávu, od koho se ta svatyně
staví a jakými prostředky, ráčil hor-
livost a obětivost osadníkův a bratr-
skou pomoc sousedních osad milo-
stivě pochváliti.

Zedníci pracovali o věži až do zimy,
kdežto je nastalé mrazy přinutili, aby
od práce ustáli. Tesaři však dokončili
ještě toho roku 1856 v adventě krov
na věž. Na budoucí rok 1857 odloženo
postavení věže a klenutí kostelního.
Tak se vypíná kostel Radišovský
k nebesům. Z jeho zdí jest viděti Ja-
vořinu a starožitný Buchlov. Nábožný
poutník vidí s něho celou krajinu,
kde leželo hlavní město Velehrad. Vidí
tu krajinu, kde svatí apoštolové Mo-
ravští Cyril a Method hlásali poprvé
evangelium předkům Slovanům; vidí
krajinu onu, po jejíž půdě zakládali
kaply a školy; vidí z daleka místo, kde
jsou zříceniny kaply svato-Klément-
ské, a s radostí poznává, že vděční
potomci nábožných předkův Slovan-
ských hodnými prokázati se snaží
skutky spasitelnými velikých apošto-
lův a věrověstův svých, a tak se dů-
stojně chystají na slavnost tisícleté
památky jejich příchodu na Moravu.

Snažně žádám vel. p. dopisovatele,
aby mi ráčil závčas pokračování
o důležitém předmětu tomto pro Mo-
ravana na rok 1858 laskavě zaslati.
Dílo to zajisté zasluhuje, aby se tis-
kem zachovalo pozdním potomkům
a sloužilo za příklad. *Pořadatel*

*Děkuji tímto paní Drahomíře Kli-
mešové z č.p. 21 za laskavé zapůjčení
tohoto kalendáře a za svolení publi-
kace článku.*

Irena Bařinová

**„...byl postaven ve slohu rakouském,
to znamená kostra ze dřeva, byla
vyplněna pálenými cihlami...“**

Ratíškovický Salón

Zije ještě dosti pamětníků v Ratíškovicích, kteří se pamatují na malou zděnou budovu v lese Doubrava, která se jmenovala Salón. Bylo již v našem časopisu o tom několikrát psáno, ale já se domnívám, že dnešní mládež potřebuje si jej zvěčnit ve svých pamětech tak jako já!

Rád jsem chodil po lese, a zvláště s mým dědečkem ze Stavěšic Josefem Kotenem, který byl výborným krejčím a jeho řemeslo jsem po tatínkovi i dědovi podědil i já! Když bylo hodně práce před svátkama Velikonoc a hlavně Vánoc a hodů, přišel dědeček tatínkovi vždy pomoci.

Přišel, pozdravil, odložil si svoje svršky, vytáhl bílou zástěrku s lakkem, protřepal jí a řekl při opásání: „Zlatá krejčovina, v létě ve stínu a v zimě u kamen není zima!“ Velmi rád chodil po lese a tatínek mu vždy doporučoval, aby se zašel podívat k „Salónu“, že je zde hezky a zdravo. Jednou si dědeček vyšel k Salónu, vrátil se asi za hodinu a smutně povídá: „Tak já chodím tím lesem, hledám ten Salón, a ona tam stojí jen taková bouda! K čemu sloužil?“ zeptal se dědeček mého tatínka, a tu on vyprávěl, že v Ratíškovicích se konávaly Císařské hony, na které bylo přivezeno hodně zvěře z jiných revírů, která byla v den lovu vypuštěna a „panstvo“ do ní střílelo. V ten den bylo i v ratíškovické škole prázdná a starší školáci chodili zvěř nadhánět. Hlomožili v lese, pernatá zvěř létala dosti vysoko a to byla pro „panstvo“ lahůdka! O tom mi zase vyprávěl můj stařeček Hnilica - kovář!

Po dědečkově pochybnosti i já jsem zapochyboval, že taková „bouda“ nemohla být pro C.k. Salóne, a vidíte byla! Zde se vařil na ukončenou honu chutný oběd či svačina a věrte, chutnala všem přítomným. Ano, chutnala i ratíškovické mládeži, která z nedojezených porcí sytější se najedla. Salón byl postaven ve slohu rakouském, to znamená kostra ze dřeva byla vyplněna pále-

nými cihlami a dělala pěkný dojem. Vevnitř byla zaomítána a zdobila ji freska. Víno bylo obstaráno, jakož i pivo, a tak se hodovalo do pozdních hodin nočních.

Píši o tom proto, protože jsem to místo dokonale znal. Vzbuzovalo ve mně dojem čehosi zvláštního s připomínkou oněch honů - lovů na zvěř.

Anička Antošová, roz. Kotásková,
Petr Kordula - krejčí, Marie Zemánková

A je mi líto, že se na Salón zapomíná. Byl, jak mi bylo sděleno, z bezpečnostních důvodů zbořen. Salón měl pěknou historii. Konaly se zde letní výlety, kde se bavila mládež, v minulosti sloužil Myslivecké společnosti za místnost, kde se konaly schůze a oslavy. Později, když si tato společnost postavila dům na Slavíně, se zde na chvíli zabydlili skauti, a když si tito postavili z vlastní pile klubovnu, přišla doba „opuštěnosti“. Byly zde skladovány potřeby pro les, myslivci zde údajně měli krmení pro

zvěř. Co bylo nejhorší, že se stal Salón útočištěm různých pobudů. Věci se začalo zabývat obecní představenstvo, které uvážilo, že bude lépe salón zlikvidovat, než-li nechat vyhořet třeba i část zdravého lesa. Byl zde strach, že některý nocležník si na půdě zapálí cigaretu, zaspí a neštěstí bude dokonáno! Proto byl vydán rozkaz, že Salón je nepotřebný a považujeme sloužit nebude. A tak se stalo, že tato historická malá budova byla zlikvidována a zůstalo po ní jen pojmenování té části lesa, které se dodnes říká - U Salónu.

Snad by se ještě našli pamětníci, hlavně ženy, které si na tuto malou nevýraznou stavbu pamatují, například paní R. Opavská, která žije v Domově důchodců v Hodoníně, či další. Nevím, ale zdá se mi, že v některém čísle Ratíškovického Zvonu byl napsán článek vzpomínky pana Jana Šupálka, který vyprávěl, že jeho otec se zúčastnil také jednoho z honů jako náhončí a že při chutné svačině, která byla panstvu přichystána, se zvedl císař a zadíval se směrem k Ratíškovicím, přičemž promluvil: „Pane revírní, co je to tam za pohyb. Tolik lidí zde chodí a pracuje?“ Revírník se postavil „do haptáku“ (pozoru) a císaři odpověděl: „Jeho veličenstvo, tam pracuje pilný ratíškovický lid na stavbě svého kostela!“ Tu se císař zamyslel a odpověděl: „A kde vzal tolik peněz, aby mohl vystavět kostel?“ Tu mu revírník odpověděl, že už několik let se již jedná o stavbu alespoň kaple, ale že lid je pilný, šetrný a mírumilovný, takže koná sbírky mezi sebou a že i do okolních vesnic zachází a tito občané ratíškovickým finančně sbírky podporují. Císař se zamyslel a do měsíce poslal 1000 zlatých se zprávou, proč nepožádali ratíškovičtí o pomoc?

Snad by se dalo sepsat ještě více o Salónu a jeho osídleních, ale pamětníci této doby dávno už odpočívají na ratíškovickém krásném hřbitově svůj věčný sen a své tajemství si odnesli do hrobu spolu.

Vojtěch Koten st.

Vesnice mezi lesy

Tak nazvala naše rodačka paní Marie Macková - Frolcová jednu z kapitol své knihy „Ratíškovice minulost a přítomnost obce“, ve které popisuje úsilí obecní samosprávy o rozšíření obecního lesa a zlepšení jeho stavu, a proto zajistili odborný dozor v osobě lesního inženýra Jaroslava Šubrtu ze Vsetína, který posléze vykonával správu lesů od roku 1927 pravděpodobně až do let válečných. Nejvíce lesa bylo vysázeno v letech velké hospodářské krize, když např. v roce 1932 bylo na desetihektarovou plochu vysázeno 200 000 borových sazenic a 50 000 dvouletých akátových sazenic na 5 ha obecní půdy. Ze záznamů vyčteme, že v r. 1935 bylo vysázeno dalších 100 000 jednoletých a 50 000 dvouletých borových sazenic, které byly dodány ze státní školky na Pánově, a tak byly zalesněny méně úrodné pozemky na Židovinách a na Panisádce. Tím se uskutečňoval plán obecního zastupitelstva z počátku 20. století - přeměna obecního pasuňku v les.

Také začátkem 21. století je zájmem vedení obce zlepšovat kvalitu životního prostředí pro své občany rozšiřováním výměry lesa v majetku obce. Les ve své podstatě působí jako důležitý krajinnotvorný prvek s účinky estetickými, rekreačními a bioklimatickými a speciálně v našich podmínkách má velmi důležitý význam protierozní (půdoochranný) na našich převládajících lehkých písčitých a hlinitopísčitých půdách. Proto obecní zastupitelstvo podporuje zalesňování málo produktivních zemědělských pozemků, a to za přispění dotací Ministerstva zemědělství ČR. Dle zkušeností z vyspělých států Evropy je nejefektivnější způsob trvalého vyřazení neekonomických zemědělských pozemků jejich navrácení původnímu využití, tj. jejich zalesnění. A tak v letošním roce se zalesňuje 6 ha obecních pozemků v trati Pasuňku, na které bude vysázeno 30 000

František Bábík s ženami při výsadbě

jednoletých borových sazenic a 28 000 dvouletých dubových sazenic. Tato výsadba je z části plněním závazku obce, která v uplynulých letech vykácela cca 2,3 ha lesa za účelem výstavby rodinných domků (lokalita U Lesa).

Stávající lesní majetek obce Ratíškovice má výměru 364 ha, z toho je 350 ha porostní půda, zbylá výměra jsou průseky vysokého napětí a lesní průseky - cesty širší než 4 m. Pro hospodaření v lese je Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů v Kroměříži vypracován desetiletý lesní hospodářský plán, který je pro vlastníka závazný v maximální výši těžby (12 318 m³) a minimálním plošném rozsahu výchovných zásahů v porostech do 40 let věku (30,10 ha). Celková dřevní zásoba byla zjištěna ve výši 87 062 m³. Procentuelní zastoupení dřevin je následující: borovice 78 %, bříza 13 %, olše 5 % a dub jehož plody jsou ve znaku naší obce má podíl pouze 2 %, což je necelých 7 ha lesa, tento podíl dřevin na zastoupení v lesních porostech je dán jak půdními a klimatickými, tak historickými okolnostmi.

Plán obnovy lesa je stanoven ve výši 33 ha, když převážná část výsadby je soustředěna do porostů s velkým podílem břízy, která ve věku 70 let je fyzicky přestárlá, prosychá a znehodnocuje se. Obnova se provádí především borovými sazenicemi, které na našich půdách nejlépe odolávají, ale zároveň respektujeme podíl melioračních a zpevňujících dřevin předepsaných zákonem o lesích č. 289/95 Sb., když vysazujeme dle hospodářských souborů a lesních typů 25 - 30 % dubových a lipových saze-

nic, z výměry zalesňované holiny. Obnova lesa v našich podmínkách není jednoduchá a je výrazně ovlivněna klimatickými výkyvy - extrémním suchem a nízkými srážkami, které se pohybují v naší přírodní pěstební oblasti - Jihomoravské úvaly v průměrné roční výši 500 mm a jsou navíc ve vegetačním období velmi nerovnoměrné. Tím dochází k vysokým nezdarům zalesnění, které navíc umocňují v některých letech škody ponravou chrousta, což bylo patrné např. v roce 2001 a 2002, když mladé lesní porosty byly zničeny až z 85 % a výměra škody byla 6 ha.

Současný stav lesa je ovlivňován nejen klimatickými výkyvy (globální změny), ale také zdravotním stavem stromů, když naše borovice mají v korunách jeden až dva ročníky jehličí, oproti zdravým stromům, které mají pět až šest ročníků jehličí, tato skutečnost byla zjištěna v 60. letech minulého stol. v souvislosti s enormním rozšířením invazní trávy - Třtiny křovištní, která začala zabírat borové porosty již ve stáří 40 let, když se předtím vyskytovala jen ve starších více rozvolněných porostech.

Tyto skutečnosti mají vliv na celkové oslabení lesních porostů a snadnější rozšiřování druhotných škůdců, zvýšený výskyt souší a tím nahodilé těžby, která se v posledních letech podílí 28% na celkové výši těžby dříví.

Přes veškeré tyto negativní skutečnosti je snahou stav lesa zlepšovat, a tak našim následovníkům předat lesní porosty v takovém stavu, aby i nadále mohly plnit veškeré funkce očekávané od lesa.

L. Tomančák

Absolventský koncert

V pondělí 7. dubna 2003 předvedl svůj absolventský koncert v secesním sále Psychiatrické léčebny v Kroměříži Petr Gajdík. V jeho podání zazněl Koncert pro trubku a orchestr Alexandra Arutjunjana za klavírní spolupráce prof. Evy Kočarové.

Petr Gajdík svou hru na trumpetu začínal v místní mládežnické dechovce Veselá muzika. Po ukončení základní školy v roce 1997 za-

čal hru na trumpetu studovat na Konzervatoři P. J. Vejvanovského v Kroměříži u profesora Láзара Cruze. V současné době svůj čas pro hudbu Petr rozděluje na dokončení studia, žestový kvintet ŽKOBR a spo-

lupráci s dechovou hudbou Žadováci.

Do dalšího osobního i uměleckého života mu mnoho tvůrčích sil přejí všichni ratíškovičtí muzikanti a Osvětová beseda v Ratíškovicích.

Antonín Bábiček

Pozvánka

„Nezapomeňme se napít...“

V sobotu 26. dubna se koná od 14.00 do 24.00 hod. v sále U Šťastných Tradiční výstava vín.

K dobré náladě hraje cimbálka z Vacenovic, občerstvení zajištěno. Zvou pořadatelé.

Cestování

„Podél Dunaje se blížíme k oblasti Banát, kde bydlí Češi.“

Drum bun Romania! pokračování

Podruhé noci v kempu Benelux, který nás trochu zhýčkal, vyrážíme do sedmnáctitisícového města Sibiu, založeného ve 12. století. A Sibiu mě nadchlo! Střed tvoří tři náměstí, okolo nichž vyrostly zajímavé uličky a taky opevnění. Dominantami, co do významu i výšky, jsou dvě katedrály. Před evangelickou byl na počátku 16. století zavražděn Draculův syn Mihei, a taky ho tady zrovna pohřbili. V pravoslavné katedrále byl k vidění pozoruhodný rituál, když několik „bábušek“ tapkaje podlézalo po čtyřech stůl, symbolizující dle vysvětlení hrob Ježíše, pořád dokola. K očistě ducha se tady přidává i očista těla ... Vyvrcholením sibijské promenády byla „pragulka“ po místním tržišti s neopakovatelnou atmosférou. I když nemám rád nákupy a shon lidí, tady bych hodinku vydržel.

Ale už musíme putovat dál, jelikož nás čeká nejvyšší rumunské pohoří - Fagaraš. Postavili přes něj silnici, která překonává na několika kilometrech převýšení 1400 metrů. Naše

Karosa to zvládla s jednou přestávkou, je to dobrý stroj (aspoň něco umíme ještě udělat). Nahoře, ve výšce 2034 metrů nad mořem fotíme jezírka a okolní vrcholy. Tunelem se pak dostáváme na jižní stranu pohoří a klesáme kolem přehrady Vidraru až ke zlatému bodu našeho putování - ke zbytkům zaručeně pravého Draculova hradu Poienari (viz foto).

Hrad se tyčí nad údolím na skále a vede k němu jediná cesta pěšky po schodech lesem - 1330 schodů! Někteří členové výpravy si cik-cak cestičku na vrch zkracovali a při této činnosti kamarádovi Liborovi vypadl foťák a řítíl se na zbytek týmu. Naštěstí ho pohotově odchytl Michal za letu a zamezil tak jednak možné srážce člověka s foťákem a jednak totální devastaci přístroje.

Nahoře nás čeká překvapení - hlídač a výběrčí v jedné osobě - neoblomný důchodce chce po nás vstupné a ještě kamerné či fotografové bez grupen slevy! Za kameru chce po Zbyňkovi takové peníze, že by si za ně mohl tuto polozříceninu koupit. My

ostatní „tradičně chytře“ pronásíme přístroje pod oblečením a dobýváme zbytky hradu, který byl obléhán Turky a legenda říká, že Draculova manželka se vrhla raději do údolí, než by se nechala zajat. Její manžel prý prchl na koni lstí - jeho oř měl obrácené podkovy - a otázkou zůstává, proč ji nevzal s sebou ...?

Nazpátek bedluje se pod hradem jsme se rozhodli přenocovat pod dohledem vojáků, hlídajících zřejmě blízkou elektrárnu. Tady se totiž pořád hlídá kdekdo - pozůstatek Ceaušescova hlídacího socialismu - aby nám něco náhodou neukradli ...

Ráno prohlížíme dortové „kostely“ v Curtea de Arges a největší klášterní komplex Valaška Horezu, který je pod ochranou UNESCO (odtud asi pochází Bolkovi Valaši!). Nádherné

fresky na každém centimetru stěn, rádivé sestry se tiše mísí s námi turisty a u vchodu žebrač se třemi prsty na ruce. Takový je obrázek sobotního slunečného dopoledne. Blízké městečko je známé výrobou pohřební keramiky. Účastníci pohřbů jsou zde totiž obdáváni drobným keramickým výtvozem. Aspoň na dotýcného dlouho nezapomenou. Dobrý nápad, což!

Odpoledne přijíždíme do soutěsky Oltetulni s jeskyní, v níž nacházíme nezapomenutelného průvodce Mirela, jenž s kulichem vypadá jako pasák ovcí, a jak jsme hned zjistili, neovládá zbla cizího jazyka, což je při této profesi asi chyba. Naštěstí se mezi místními turisty našel borec, překládající nám výklad Mirela do zpracovatelné angličtiny. Největším zážitkem je ale fantazie místních, kteří vidí v téměř každém podzemním výtvoru nějaké zvíře, stavbu či osobnosti. Je to dáno tím, že klasických jeskynních útvarů, mám na mysli krápníky, je zde poskrovnu a pokud se tady vyskytovaly, byly předchozími návštěvníky zřejmě poráženy. Na konci osvětlené části jeskyně dlouhé 800 metrů tak můžeme spatřit tvář Ježíše Krista, egyptskou pyramidu či indický Tádž Mahál. U vchodu se loučíme s Mirelem, vybírajícím vstupné bez lístků (s takovou moc peněz na památky nebude) a směřujeme k Dunaji, kde byla společněma rumunsko-srbským rukama vybudována největší evropská (nepočítaje Rusko) hydroelektrárna - Železná vrata.

O něco severněji nás navečer čekají lázně Baile Herculae, které byly, jak název napovídá, založeny Římany, kteří si tady už před dvěma tisíci lety lebedili v horkých pramenech (v Rumunsku je asi třetina všech kontinentálně evropských vřidel). Dnes si tady lebedují většinou Rumuni, protože úroveň oblasti zvané „Sedm pramenů“ je pro západního turistu asi neakceptovatelná. Podél silnice je zde několik kilometrů rádobekempů, které jsou přeplněné, a tak nacházíme volnou louku o kus dále.

Ráno se jedeme léčit do horkých pramenů. Jsou na několika místech, vybírám si ty pod silnicí a vrhám se do „žumpy“ mezi očividně spokojené Rumuny. A za slabou půlhodinku vylézám také spokojený (jen nešlápnot do hovna, jemuž jsem se na poslední chvíli vyhnul na přístupové cestě). Takové lázně si dám líbit.

Podél Dunaje se blížíme k oblasti Banát, kde bydlí Češi. Ještě předtím projíždíme dvěma kazanskými soutěskami, které zužují tok řeky. Vytesali zde do skály reliéf dáckého krále Dacebala a také umístili desku římského císaře Trajána. Vypovídá to o pestré historii Rumunska, jak už tomu v této oblasti bývá.

Chceme navštívit dvě české vesnice ze šesti, které se tady nacházejí. Obě přístupné cesty do Eibenthalu jsou ale pro náš bus nesjízdné, a tak pokračujeme po hlavní. V městečku Coronini nám zablokoval cestu svaatební tanec místních krojovaných a pozvánku na svaatební rumunské cukrové jsme nemohli odmítnout (jak jsme zanedlouho zjistili, pékli ho Češky z nedaleké vesnice Svatá Helena).

Tam jsme dorazili po kamenité cestě krokem - na asfalt se tady peněz nedostává. Setkání s krajany, jejichž předci sem přišli v první polovině 19. století za prací, jsou nezapomenutelné. Kromě dvou příženivších se Rumunů umí všichni velmi dobře česky (lepší než mnozí z nás) taky díky škole, kde se vyučuje na prvním stupni čeština. Rumunština se přidává až na druhém stupni. Novou budovu školy spolufinancovala naše vláda a byla otevřena v roce 1998. Její budoucnost a tím i budoucnost celé vesnice je ale „ve hvězdách“. V okolí se totiž zavírají doly, v nichž byli krajané převážně zaměstnáni, a tak hledají uplatnění jinde, většinou u nás doma. Počet obyvatel Svaté Heleny proto klesl za poslední čtyři roky z 1200 na 800. Starší generace tady už dožije (jsou zvyklí tvrdě pracovat na poli), mladší tu stěží něco udrží. Přestože je zde život těžší než u nás, zdají se mně domorodci jaksí vyrovnanější a šťastnější než my, anebo je

to dáno jen dnešní nedělně odpolední siestú?

Loučíme se skupinovým fotem u cedule a protože máme naspěch domů, řidič odmítá zastavit a chvilku posečkat jednomu účastníku výpravy, jenž ve vesnici zapomněl adresu svých nových přátel.

Asi existuje něco mezi nebem a zemí, neboť po půldruhém kilometru máme defekt. Je tedy možnost vrátit se do vesnice a zbytek výpravy naposledy vaří za nádherného západu slunce nad Dunajem. Velitel Lada tady „sejmul“ nejlepší fotku zájezdu (je zralá do soutěže World Press Foto) a už za tmy razíme zpátky na Moravu...

PS1: Co Vás v Rumunsku nemine:

- psi, téměř všudepřítomně pobíhající, nikomu nevadící
- tradičně jižanský nepořádek, slušně řečeno bordel (kromě center velkých měst)
- šikovní babky (hlavně ty postavy ...)
- „turecké záchody“ (jsou ekologičtější, ale těžko si na ně zvykáme)
- plynové potrubí vedené zásadně nad zemí
- povozy tažené koňma
- troubení při předjíždění

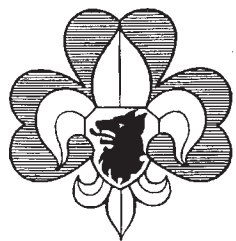
PS2: Motto naší rumunské výpravy:

Zapomeňte na Egypt
- Sfingu máte na Bábele, zapomeňte na Pisu
- šikmou věž máte v Mediasu, zapomeňte na Švýcarsko
- alpskou lanovku máte v Busceni. zapomeňte na Indii
- Tádž Mahál máte v Oltetulni, zapomeňte na Paříž
- Champs Elyseé a vítězný oblouk máte v Bukurešti
zapomeňte na Neapol
- zemřete v Brašově!

Drum bun Romania! Šťastnou cestu Rumunsko!

Přemysl Kouřil

V. Junácká akademie

V neděli 16. března připravili v sále kina Junáci pro publikum nevšední kulturní zážitek. Tak jako v předchozích letech si připravily oddíly bohatý program:

oddíl Trojka

- čtyři varianty Polednice

oddíl Squaw

- Světluška v černém lese
- O zlaté kuličky

oddíl Svišti

- Tanec Makaréna

- Zlatovláska

oddíl Tuláci

- Franta Nebojsa

- videoklip Prokletej vůz

- diskusní pořad „A jak to vidíte Vy?“

To vše v excelentním moderování Svatika Stoklásky a Kostičky - Veroniky Zemánkové. Na závěr celé akce jako „třešnička na dortu“ proběhla bohatá tombola.

Moravská Sahara

je starší název lokality mezi Bzencem a Rohatcem v oblasti lesa Doub-

rava, kam se v poslední březnový den vydaly oddíly Tuláci a Squaw.

Akce Brontosaurus

aneb „Za škarpy krásnější“ se konala jako každoročně 12. dubna s cílem očistit okolí Ratíškovice od nepořádku, který způsobují nezodpovědní občané a projíždějící auta.

Telegraficky

● V úterý 29. dubna se uskuteční „Akce Drákula“ - hromadný odběr krve. Sraz v 6.30 hod. na hl. autobusové zastávce.

● V neděli 27. dubna se uskuteční **Svatojiřský závod**, kdy uctíme našeho patrona sv. Jiřího tradičním závodem trojčlenných hlídek.

● Ve středu 30. dubna se uskuteční **Den otevřených dveří** na Junácké klubovně aneb Dondite sa podívat. Privítáme Vás v době od 15 do 18 hodin. Kdo vydrží déle, má možnost se účastnit táboráku a pálení čarodějnic. K dobré pohodě hraje skupina Mokasín, občerstvení zajištěno.

● Dne 17. května se uskuteční **Železná sobota** - sběr kovového odpadu.

Kdo má zájem o podrobnější informace o skautském dění, může se informovat u oddílových vedoucích, na junáckých nástěnkách nebo členů vedení skautského střediska. Koncem měsíce dubna vyjde po pětileté pauze časopis ratíškovických skautů Bumerang.

Palis

Rébusy

Řešení z minulého čísla:

1. Na stopě tajemství.
2. Závin, náky
a bábovka jsou sladkosti.

„Zúčastnilo se ho 47 hráčů.“

Soustředění fotbalové mládeže

V dnech 23. 2. až 1. 3. 2003 se zúčastnila družstva základny mladších a starších žáků FK Baník Ratíškovice zimního soustředění v Luhačovicích. Zúčastnilo se ho 47 hráčů. Počet přihlášených byl větší, ale chřipková epidemie nedovolila některým hráčům odcestovat.

Chřipka nás provázela po celou dobu soustředění. I přesto hráči věděli, proč na soustředění přijeli, a to nabrat fyzickou kondici na jarní sezonu. Po dobu pobytu hráči navštívili bazén ve Zlíně, sehráli přátelská utkání s žáky z Luhačovic v nové moderní sportovní hale. V hotelu ROSA, kde byli hráči ubytováni, si vyzkoušeli rehabilitaci, kterou byl hotel vybaven. Věřím, že soustředění všem hráčům prospělo a budou dobře připraveni na jarní sezonu.

Poděkování

FK Baník Ratíškovice a trenéři základny mladších i starších žáků Karel Stoklásky, Rudolf Svozil, Ladislav Koryčánek, Milan Kordula, Zdeněk Křížka, Jan Dohnálek a Petr

Macek děkují všem sponzorům za finanční pomoc, kterou přispěli na zimní soustředění v Luhačovicích:

Jaroslav Chovanec - ARTESIA spol. s r. o. ● Jan Příkazký - P-Gas ●

Jiří Stoklásky - Tom Servis ● Jiří Marcián - TENTE ● Ing. Pavel Škrobák - Hodonín ● Vinařství Plešinger - Rohatec ● Jan Kovařík - stavební firma ● paní Krabičková - cestovní kancelář Lido ● Agropodnik Ratíškovice ● Mgr. Vlastimil Valenta ● Zuzana Varvažovská ● Petr Dubas ● Potraviny u Tomečků ● manželé Klimešovi - šití pracovních oděvů ● Pavel Bábík - BAST ● Jana Koplíková ● Bronislav Blaha - obchodní činnost ● Kamila Kordulová ● Václav Jirásek - autobusová doprava

Karel Stoklásky

Výsledky z turnajů mikroregionu Nový Dvůr v kuželkách a stolním tenisu

Kuželky, dne 29. 3. 2003,

družstva byla složena z řad zastupitelů jednotlivých obcí.

POŘADÍ	OBEC	BODY	POM. BODY
1.	VACENOVICE	360	-
2.	MILOTICE	353	14
3.	SKORONICE	353	11
4.	VLKOŠ	338	-
5.	RATÍŠKOVICE	324	-
6.	SVATOBOŘICE-MISTŘÍN	296	-

Stolní tenis, Vlkoš 8. března 2003

Muži:

1. Kouřil Petr (Ratíškovice)
2. Elznic Drahomír (Vlkoš)
3. Skočík Lukáš (Ratíškovice)

Mládež:

1. Skočík Lukáš (Ratíškovice)
2. Zúbek Tomáš (Vlkoš)
3. Holakovský Jiří (Vlkoš)

Dívky:

1. Holakovská Petra (Vlkoš)
2. Hrbáčková Kristýna (Ratíškovice)
3. Výletová Šárka (Svatobořice - Mistřín)

Muži (čtyřhra):

1. Záležák Radek, Elznic Drahomír (Vlkoš)
2. Ondrůšek Vlastimil, Zúbek Tomáš (Vlkoš)
3. Kouřil Petr, Skočík Lukáš (Ratíškovice)

Mládež (čtyřhra):

1. Chladil Ondřej (Milotice) - Skočík Lukáš (Ratíškovice)
2. Zúbek Tomáš - Špaček Roman (Vlkoš)
3. Holakovský Jiří - Kuchař Tomáš (Vlkoš)

Nejmladší účastník:

Hrbáčková Kristýna (Ratíškovice) 7 let

Milotice

Sídlu panství, které bylo po třicetileté válce v majetku uherského rodu Serenýů. V Míloticích se nachází renesanční zámek z druhé poloviny 16. století, v letech 1720 – 1725 barokně přestavěný. Návštěvník si může prohlédnout zámecký areál s čestným nádvořím, jízdárnou, konírnou, dvěma oranžériemi, francouzským parkem a přílehlou bažantnicí se saloty. Zámeckou instalaci doplňují sezónní výstavy, galerie obrazů a vín. V Míloticích se zachovávala tradice hodů a proslulé košty vín. Koná se tu Národopisný festival kyjovského Dolňáčka v mezdibí Slovákých roků v Kyjově, a to v přírodním areálu vinných sklepů Sídlený a v zahradě zámku. V obci působí dechová hudba, cimbálová muzika, Dětská cimbálová muzika, dětský kroužek a Slovacký soubor. V katastru je přírodní rezervace Písečný rybník se třemi ostrůvky a zachovalou florou (lekníny, stulíky) a faunou, též přírodní rezervace Horky s chráněnou stepní teplomilnou květenou (hlaváček jarní).

Kontakt:
OU:
tel 518 619 541
tel/fax 518 619 479
email: starosta@milotice.cz
http: www.milotice.cz

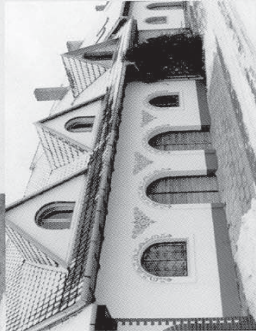
Vacenovice

Obec Vacenovice leží přibližně uprostřed trasy mezi Hodonínem a Kyjovem. První písemný záznam o existenci obce pochází z r.1228 z doby vlády Přemysla I. Otakara. Dominantnou obce je kostel ve tvaru baziliky zasvěcený Božskému Srdci Páně v r.1930. Ozdobou kostela jsou historické varhany, chráněné Památkovým úřadem.

Vacenovciemi prodává dvě tradiční vinářské stezky: Moravská vinná stezka vede přes vinnou trať Vinohradky a areál vinných sklepů Pod kostelem a Zlébky v pohostinstvích a ubytování v turistické ubytovně Obecního úřadu s 10 lůžky. Značená vinařská stezka Podlůží vede i přes areál výletní restaurace Rudník ve které je možnost ubytování, stravování, sportu a jízdy na koni. Rozsáhlé okolí lesy Doubrava jsou vyhledávaným místem sběratelů hub.

Ve Vacenovicích se lidé snaží po celý rok udržovat tradice, písně, hudbu a kroje našeho kraje . Potěšení a radost jim dává v březnu košť vina , v červnu Slavnost Božho těla a pouť, v září slovácké vinobraní, v říjnu slovácké hody a tak jako i jinde koloďování Tří králů a masopustní průvod masek.

Kontakt:
OU:
tel 518 376 160
tel/fax 518 376 155
email: starosta@vacenovice.cz
http: www.vacenovice.cz

Ratíškovice

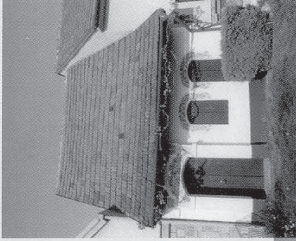
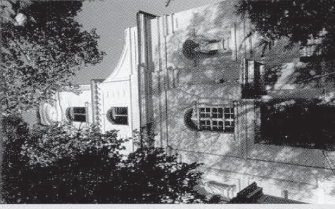
První literární zmínka o obci pochází z let 1131 – 1141. O výrazně starším osídlení této lokality svědčí četné archeologické nálezy z doby kamenné, bronzové a raného středověku. Nejvýznamnější památkou obce je kostel sv. Cyrila a Metoděje, jenž byl vystavěn v letech 1855 - 1857.

Ratíškovice jsou součástí etnograficky vymezeného tzv. kyjovského Dolňáčka, které je známe svým svátečním krojem (oděvem), nářecím, písněmi a lidovými tanečními a hudebními tělesy. S lidovými tradicemi se lze blíže seznámit ve dnech svátku Cyrila a Metoděje, jinž je zasvěcen famí kostel, či květinovým „Zpívání pod náklím“ ve dnech hodů (druhý víkend v říjnu). Kulurní život je obohacován činností hudebních dechových těles, jež má v obci bohatou tradici - po více jak třicet ročníků se vždy druhou nedělí v červenci koná „Festival dechových hudeb“.

Ratíškovice jsou známy také jako centrum sportu. Vele fotbalu oddíl kopané byl několikrát účastníkem 2. fotbalové ligy, se zde hraje stolní tenis, odbojená, košíková, kulečky. Dobré sportovní tradici od povídá i záreční. Sportovní areál antukových kurtů, kuželnou se čtyřmi automatickými drahami a plaveckým bazénem.

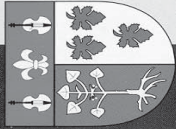
Ratíškovice jsou obklopeny lesy, bohatými na houby a vodní nádrží, která se stala centrem rybářského zájmu. Ratíškovice jsou taktéž vinářskou obcí, jejímž atributem jsou nejen vinici trati, ale i soubor vinných sklepů.

Kontakt:
OU:
tel 518 367 326
tel/fax 518 367 382
email: ouratiskovice@iol.cz
http: www.ratiskovice.com

Mikroregion Nový Dvůr

Svatoborice Mistrín

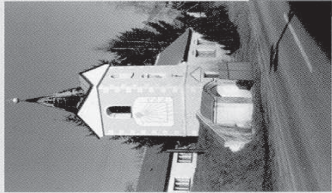
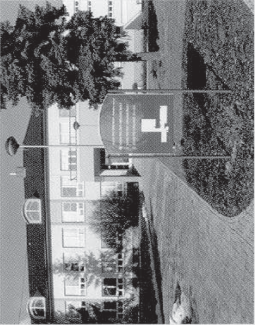

Obec vznikla v roce 1964 sloučením dvou samostatných obcí. První zmínka o Mistríně je z roku 1228, o Svatořebřích z roku 1349. Pozdně barokní kostel Návštívení Panny Marie je z roku 1743, socha sv. Floriána z roku 1745. Dvě kamenné hlavy s podobou staročirského boba Januše s dvěma tvářemi pocházejí z poloviny 17. století, zvonice z roku 1719 a sousosí sv. Anny z r. 1791.

Na památku obětí 1. světové války byly v obci postaveny 3 pomníky, Internacní tábor, který byl v době 2. světové války ve Svatořebřích, připomíná pomníček a stála výstava ve škole.

Ve Svatořebřích – Mistríně se udržují bohaté folklorní tradice. V obci je dechovka, 2 cimbálové muziky, 2 národopisné soubory, 2 dětské folklorní soubory, mužský a chramový sbor. V obci s počtem 3 489 obyvatel je Obecní kulturní dům s knihovnou a s možností ubytování v Obecním penzionu s kapacitou 33 resp. 47 míst.

Kontakt:
OU:
tel 518 620 237
tel/fax 518 620 235
email obce@svatoborice-mistrin.cz
http: www.svatoborice-mistrin.cz
Obecní penzion: tel 518 620 217, 602 596 032

Mikroregion Nový Dvůr

Skoronice

Obec se nachází 5 km jihovýchodně od Kyjova. Skoronice jsou poprvé připomínány v dokumentech z roku 1322 jako slovanská ves. V roce 1623 byla obec zničena a vyhlášena za Berthlenových naježdů a o třicet let později byla osídlena rodinami ze severního Kuncwaldu /dnešní Kunín/.

V obci je udržováno velké množství tradic, svátků a obyčejů – fašáňk, velikonoční šlaháčka, stavení a káčení máje, lída králů, starobylá pouť, krojované hody, vánoční koloďování a koncerty, výstavy ze života obce, beseda s důchodci, oslavy Svátku matek, přehlídky dechových hudeb, divadelní představení.

- Pracuje zde několik spolků a sdružení:
- dechová hudba Skoroňáci – vítěz Zlaté křídlovky 1981
 - dětský národopisný soubor založený v roce 1990 a má 22 členů. Soubor doprovází cimbálová muzika ŽUS v Kyjově a společně se zúčastňují vystoupení na různých místech Čech a Moravy, ale také i v zahraničí /Německo, Bulharsko, Polsko, Rakousko, Slovensko/.
 - chránový sbor a divčí sbor
 - divadelní ochotnický soubor, který má tradici od roku 1896
 - hasičské družstvo dětí a mládeže, které je součástí Sboru dobrovolných hasičů
 - Český zahrádkářský svaz a Rybářský svaz

Obec má kroniku psanou od roku 1910; v devadesátých letech bylo vydáno několik publikací týkajících se skoronických domů, jízdy králů, ochotnického divadla a hody.

V roce 1998 byl rekonstruován nejstarší dům v obci z roku 1903, do kterého byla přestěhována obecní knihovna a zřízeno muzeum Slováků izba.

V roce 2000 získala obec Skoronice ocenění Vesnice roku a získala Modrou stuhu za bohatý společenský život.

Kontakt:
OU:
tel 518 625 822
email obceskoronice@tiscali.cz

Vlkos

První zmínka o obci Vlkos se objevuje v Čejkovickém urbáři z r. 1248. V současné době žije v obci přes tisíc obyvatel. Její katastr se rozkládá v Dolnomoravském úvalu a má rozlohu 850 ha. Obec má zemědělský charakter s velkým podílem vinařství. Severní hranice katastru je lemována obecním leskem Chrást o výměře 32 ha. V jeho sítnu, na hranici obce Vlkos a Kelčany, se ukrývá unikátní památka – vyřezávaný dřevěný kříž z r. 1810. Obcí samé věvodí barokní kostel Nanebevstání Panny Marie, postavený v letech 1770 – 1780. Další pozoruhodností obce je ulička vinných sklepů v rekratační zóně „Bůdy“, vzdálená od obce cca 1,5 km. Naleznete zde přes 120 vinných sklepů, z nichž mnohé mají původní stavební ráz. V těchto sklepech je bojnost dobrých vín mnoha odrud.

Národopisně patří Vlkos do krojové oblasti severo-kyjovska, s velmi bohatým vyřvaným krojem. Stejně bohatá je i tradice některých lidových zvyků. Nejvýznamnějším z nich jsou tradiční slovácké hody. Ty pořádá každoročně vlkošská mládež koncem měsíce října.

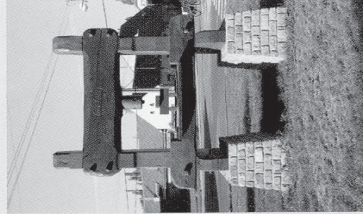
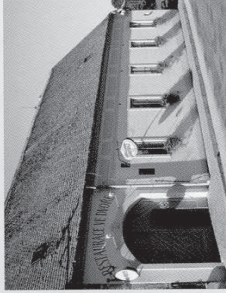
Obec Vlkos leží na trati Brno – Uherské Hradiště.

Kontakt:
OU:
tel 518 625 228
tel/fax 518 625 326
email: ouvlkos@promail.cz
http: www.vlkos.cz

Ve Vlkosi najdete:

Restaurace Ve dvíře
Vlkos 35 tel.: 518 625 340
provádí: Po-Ne 10-22
70 míst/Pl./pl.
restaurace kavárna

Hostinec U Milana
Vlkos 65 tel.: 518 625 232
provo, doba: Po-Ne 10-22
70 míst/Pl./pl.
občerstvení

Ratíškovice

orientační pláněk obce (schválené názvy ulic)